

สรุปผลการทดลอง

1. ค่าร้อยละจากทองคำหนัก 4 คำรับ หลังจาก เติมน้ำและ เก็บที่อุณหภูมิห้อง จะเหลือปริมาณเพน วี ในวันที่ 7 ใกล้เคียง 80 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณยาที่มีในวันแรก ดังนั้น ถ้าเก็บที่อุณหภูมิ $15 \pm 1^{\circ} \text{C}$ จะเหลือปริมาณยาถึง 80 เปอร์เซ็นต์ตามมาตรฐานของ BPC 1973
2. อัตราเร็วคงที่ของการสลายตัวของ เพน วี โปแตสเซียมไม่ขึ้นกับความเข้มข้นเริ่มต้นของคำรับ
3. Disodium edetate 0.1 เปอร์เซ็นต์ ช่วยลดการสลายตัวของ เพน วี โปแตสเซียมในสารละลายของคำรับ
4. Citrate buffer pH 4.2, 5.0, 5.3, 5.5, 5.8 ที่ทดลอง ไม่ช่วยให้การสลายตัวของ เพน วี โปแตสเซียมลดลง ขณะเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะเร่งการสลายตัวของยาในคำรับ
5. ตัวทำละลายที่ประกอบด้วย propylene glycol คือน้ำกลั่นในอัตราส่วน 1 ต่อ 9 และแอลกอฮอล์ 5 เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้ช่วยให้การสลายตัวของ เพน วี โปแตสเซียมในคำรับช้าลง
6. การลดอุณหภูมิ จะช่วยลดการสลายตัวของ เพน วี โปแตสเซียม แต่การเพิ่มอุณหภูมิจะ เร่งการสลายตัว

ขอเสนอแนะ

ยังมีองค์ประกอบอื่นอีกที่นำศึกษาว่ามีผลต่อการสลายตัวของ เพนนิซิลลิน วี โปแตส เชื่อมอย่างไร เช่นความเข้มข้นต่าง ๆ ของยา การเปลี่ยนแปลงปริมาณ disodium edetate ที่ใช้ หรืออัตราส่วนของตัวทำละลายที่ทดลอง นอกจากนั้น อาจเปลี่ยนแปลงชนิดของ chelating agent และชนิดของตัวทำละลาย รวมทั้งเพิ่มสารลดแรงตึงผิวชนิดต่าง ๆ ในตำรับ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ตำรับมีเพนนิซิลลิน วี โปแตส เชื่อมคงตัวมากที่สุด